

List Preláta (január 2015)

„Ježiš, Mária a Jozef, nech stále zostávam s týmito tromi.“

Hovorí to prelát slovami svätého Josemaríu v liste z januára, kde kladie osobitný dôraz na Mariánsky rok za rodinu, ktorý sa práve začal.

17.01.2015

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Máme Vianoce a spolu s naším Otcom dodávam: **na myseľ nám**

prichádzajú rôzne udalosti a okolnosti okolo narodenia Božieho Syna a náš pohľad sa zastavuje v betlehemskej jaskyni, v nazaretskom domove. Mária, Jozef, dieťa Ježiš, zvláštnym spôsobom prebývajú v strede nášho srdca. Čo nám hovorí, čo nás učí, ten jednoduchý, a súčasne obdivuhodný život Svätej rodiny?
[1]

Tieto slová nám pomáhajú vstúpiť do ovzdušia, ktoré je týmto tak posvätným sviatkom vlastné. Bez toho, aby nás to unavovalo, znovu a znovu sa zastavujeme, aby sme kontemplovali Pánovo narodenie. Chceli by sme sa stále viac a viac vnoriť do tohto úžasného tajomstva, pričom ho ale nikdy neobsiahneme: Božia láska k ľudstvu, ku každej a každému z nás, je skutočne neopísateľná. Preto náš postoj je postojom neustálej vďačnosti Pánovi: on sa znížil na roveň nášho úbohého

ľudstva, aby nás vyslobodil z našich
bied a pozdvihol na úroveň Božích
detí. V predvečer Narodenia Pána
sme čítali vo vstupnej modlitbe z
misálu: *Pane Ježišu, ponáhľaj sa,
neodkladaj svoj príchod, nech tvoj
príchod posilní a povzbudí všetkých,
ktorí v plnosti dôverujú v tvoju lásku.*

[2] Niet nič logickejšieho, ako keď
počúvame, ako nám, každému z nás,
odpovedá ako Ananiáš Pavlovi: *quid
moráris?* **[3]**, na čo čakáš? Prosme
Pannu Máriu a sv. Jozefa, aby sme
pociťovali neustálu nutnosť byť s
Kristom, hľadať ho.

Dnes, 1. januára slávime slávnosť
Matky Božej, ktorú nám Pán dal za
našu Matku. Ona je Bohom Otcom
vyvolenou cestou, aby sa jeho
jednorodený Syn stal pôsobením
Ducha Svätého človekom. K Márii
tiež smeruje naša vďačnosť.
Ďakujeme jej, pretože svojou
odpoveďou vo chvíli Zvestovania a
svojou statočnou a tichou

prítomnosťou pod Krížom nám otvorila cestu Božieho detstva. **Ó Matka!: týmto svojím slovom – „fiat“ – si z nás urobila bratov Boha a dedičov jeho slávy. – Bud' požehnaná!**[4]

Vyhlásil som v Opus Dei Mariánsky rok, aby sme sa modlili s celou Cirkvou za nadchádzajúce riadne zhromaždenie Synody biskupov, ktoré sa bude zaoberať povolaním a poslaním rodiny v Cirkvi a vo svete. Túžime po tom, a preto usilovne prosíme Boha, aby na príhovor Panny Márie bola na každom mieste znovu objavená nenahraditeľná hodnota tejto základnej bunky spoločnosti. Pokiaľ kresťanské domovy uznajú a prijmú plán, ktorý s nimi Boh má, bude možné napraviť zlá, ktoré sužujú krajiny a národy.

Keď sv. Ján Pavol II. v prvých týždňoch svojho pontifikátu prijal jednu skupinu manželov, ktorí sa

zúčastnili na kurzoch zameraných na rodiny, povedal im: «Budúcnosť Cirkvi a ľudstva sa rodí a rastie v rodine»[5]. Neskôr, tým či iným spôsobom opakoval to isté pri nespočetných príležitostiach počas svojho dlhého a plodného pontifikátu. V apoštolskej exhortácii *Familiaris consortio*, ktorá bola plodom Synody biskupov v roku 1981, napísal: «V pláne Boha Stvoriteľa a Vykupiteľa nachádza rodina nielen svoju „totožnosť“, to, čím „je“, ale aj svoje poslanie – to, čo môže a musí „robiť“. Dejinné úlohy, k plneniu ktorých Boh rodinu povolal, vyplývajú z jej podstaty a predstavujú dynamický a existenciálny rozvoj tejto podstaty.»[6] A uzavrel naliehavou výzvou, ktorá tiež dnes znie so silou ešte väčšou: «Rodina, „staň sa“ tým, čím „si“!»[7].

Každá chvíľa je vhodná na to, aby sme túto prosbu vysielali k nebu, o to

skôr počas sviatkov vianočných, ktoré vrhajú jasné svetlo na Boží plán s ľuďmi. Anjeli ohlasovali pastierom veľkú radosť, ktorá bude pre všetkých ľudí: *dnes sa vám narodil v meste Dávidovom Spasiteľ, Kristus, Pán*[8]. Celé ľudstvo je predstavené ako adresát tejto dobrej noviny. Sv. Lukáš oznamuje stroho: *ponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa a dieťa uložené v jasliach.*[9] Na počiatku Boh stvoril muža a ženu s rovnakou dôstojnosťou, ustanovil prvú ľudskú rodinu a dal im príkaz vládnuť nad celým materiálnym svetom a zaplniť zem.[10] Tu sa nachádza koreň inštitúcie rodiny. Ale betlehemské rozprávanie ide ešte oveľa ďalej: Boh sám, vo svojej nekonečnej blahosklonnosti sa vteliť v lone jednej ľudskej rodiny, a tak ukázať svoju vôľu, ako sa má ľudstvo rozvíjať. Betlehemska rodina sa stáva vzorom všetkých pozemských domovov.

Vo svojej prvej katechézi na túto tému pápež František poznamenáva, že vtelenie Božieho Syna otvára nový počiatok všobecných dejín muža a ženy. A tento nový počiatok nastáva v lone rodiny v Nazarete. Ježiš sa narodil v rodine. Mohol prísť okázalo ako vodca ťaženia, či panovník. Avšak nie, prišiel do rodiny ako dieťa. Je dôležité kontemplovať v jasličkách túto prekrásnu scénu.[11]

Ježišovo narodenie znamená podľa Písma Svätého príchod plnosti čias (Gal 4, 4), okamih, ktorý si Boh zvolil, aby naplno zjavil svoju lásku k ľuďom tým, že nám poslal svojho jednorodeného Syna. Toto božské rozhodnutie sa prejavilo za celkom normálnych, obvyklých okolností. Vidíme ženu, ktorá sa stáva matkou, rodinu, dom. Božia všemohúcnosť a sláva prestupujú ľudské veci, áno, spájajú sa s nimi. Od toho času my kresťania vieme,

že s Pánovou milosťou môžeme a musíme posvätiť všetko, čo je v našom živote čisté. Nenájdeme pozemskú situáciu, aj keď môže vyzeráť celkom bezvýznamne a všedne, ktorá by sa nemohla stať príležitosťou k stretnutiu s Pánom a krokom na našej ceste do nebeského kráľovstva.[12]

Spojenie v manželstve bolo ustanové Bohom už od chvíle stvorenia, ale bohužiaľ je dnes na toľkých miestach zanedbávané. Rodine sa tak veľmi ubližuje! Ľudia chcú vydávať za normálne situácie, ktoré znamenajú najtvrdší útok na Boží stvoriteľský a spasiteľský zámer. Na mnohých miestach – a nielen zo strany ľudí, ale aj od samotných verejných orgánov, prostredníctvom zákonov a vládnych rozhodnutí –, je oslabovaná inštitúcia rodiny, alebo sa dokonca usiluje o to, aby sa zmenila na niečo veľmi odlišné. Nevidia to – diabol je veľmi šikovný v zaslepovaní mysle –, že keď

vyprázdňujú pojem rodiny,
spôsobujú nesmiernu škodu
občianskej spoločnosti.

Minulú nedeľu sme slávili sviatok
Svätej rodiny. V ten deň, ako každý
rok, sme obnovili zasvätenie svojich
rodičov, sestier a bratov Svätej
rodine z Nazaretu, ako to pre tento
dátum stanovil náš zakladateľ. A
pozvali sme svojich príbuzných a
priateľov, aj ďalších, ktorí sa
zúčastňujú na apoštolských dielach
prelatúry, aby sa k nám pri tomto
akte pridali. Ako vždy sme prosili za
všetky kresťanské domácnosti sveta,
aby boli a žili v súlade s božským
vzorom, ktorý nám bol ukázaný v
Betleheme a Nazarete.

Modlime sa v tomto Mariánskom
roku zvlášť na tento úmysel. Možno
aj napríklad nejakou strelnou
modlitbou, ktorá nám pomôže na to
myslieť. Náš Otec sa často modlil:
Ježiš, Mária a Jozef, nech stále

zostávam s týmito tromi. Budeme dbať o to, aby všetky rodiny sveta boli stále dobre ukryté u svätej nazaretskej Rodiny.

Keď túto modlitbu vznášame k nebu, zahrňme aj tých, ktorí vládnu, aj tých, ktorí riadia medzinárodné inštitútcie, na ktoré pripadá zodpovednosť bdieť nad integritou tejto základnej bunky spoločnosti. Obracajme sa na Boha, aby bola zaistená jednota a nerozlučiteľnosť manželstva a jeho otvorenosť životu, právo rodičov vychovávať svoje deti v súlade s vlastným presvedčením, tak, aby občianske zákony nielen nezaťažovali harmonický rozvoj rodiny, ale aby uľahčovali splnenie cieľov, ktoré jej stanovil Boh, keď ju stvoril.

Je potrebné rozhodné úsilie o novú evanjelizáciu spoločnosti, počínajúc jednotlivými rodinami. **Každá kresťanská rodina – tak ako to**

urobili Mária a Jozef – môže v prvom rade prijať Ježiša, počúvať ho, hovoriť s ním, opatrovať ho, chrániť ho, rásť spolu s ním; a takto zlepšovať svet[13]. Je potrebné pestovať vo vlastnom domove tie cnosti, ktoré nám pripomína liturgia v jednom čítaní počas sviatku sv. Rodiny. *Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj.[14]*

Tieto odporúčania zaväzujú všetkých členov: rodičov, deti, súrodencov aj ďalších príbuzných. A aj keď sa výraz „rodina“ používa obzvlášť pre označenie toho prostredia, v ktorom sa človek rodí a vyrastá, je nám tiež

jasné, že aj Cirkev je Božia rodina na zemi; a rovnako je rodinou aj táto živá čiastka Cirkvi, ktorou je Opus Dei. Sv. Josemaría zdôrazňoval, že k Dielu môžu patriť tým, či iným spôsobom nesmierne rôznorodé skupiny ľudí, so svojím vlastným spôsobom bytia a svojimi nanajvýš osobnými rysmi. ***Nehovorím len tak do vetra – zmienil sa pri jednej príležitosti – keď hovorím, že Dielo je rodina božská aj ľudská, v ktorej sa deje to, čo v prirodzených rodinách, ktorým Pán hojne požehnal a majú veľa detí: a sú tu súrodenci, niektorí vyšší a niektorí nižší, niektorí tmavší, niektorí svetlejší (...). A ďalej sú po našom boku príbuzní, ktorých tak milujeme: spolupracovníci (...); a potom tolko ďalších priateľov a kolegov, ktorí nejakým spôsobom majú účasť na našej rodine.***[15].

Všetci sa musíme snažiť, aby sme spríjemňovali spolužitie ľuďom, ktorí

s nami žijú, alebo sú nám z toho či iného dôvodu nablízku. **Urobme vo svojom srdci a vo svojich dňoch miesto pre Pána. Tak to tiež robili Mária a Jozef a nebolo to ľahké: koľko len ťažkostí museli prekonať! Nebola to nejaká fingovaná rodina, nebola nereálna. Nazaretská rodina nás zaväzuje objavovať povolanie a poslanie rodiny, každej rodiny.**[16]

Prosme Pána na príhovor Preblahoslavenej Panny Mária a sv. Jozefa, aby sa v centrách Diela, v domovoch ostatných našich veriacich a spolupracovníkov prelatúry, našich priateľov a príbuzných a vo všetkých kresťanských domovoch odrážal príklad Svätej rodiny. Kontemplovat' Ježiša, Máriu a Jozefa nás má podnecovať k tomu, aby sme boli naviazaní na druhých, tak ako to robili aj oni. Máme sa denne modliť a zaoberať ich potrebami duchovnými

i materiálnymi, ich odpočinkom, poriadkom a slušnou materiálnou úrovňou domova, ktorý má byť zrkadlom nazaretského domova. Nikdy nepovažujme tieto povinnosti za príťaž, ale za skvelé príležitosti slúžiť.

V lone nazaretskej rodiny bol Ježiš Kristus svedkom toľkých detailov ohľaduplnosti, toľkých prejavov lásky. Keď začal svoje verejné pôsobenie, poznali ho podľa jeho rodinných koreňov: *Vari to nie je tesárov syn? Nevolá sa jeho matka Mária a jeho bratia Jakub a Jozef, Šimon a Júda?*^[17] Aké dobré by to bolo, keby pri sledovaní nášho správania, ako verných nasledovníkov Krista, mohli ľudia povedať: je vidieť, že tento človek nasleduje Ježišov príklad, pretože sa stará o rodinné prostredie, pretože ho všade nosí so sebou, pretože sa správa tak, aby mohli všetci mať účasť na tej radosťi a tom pokoji.

9. januára je výročie narodenia svätého Josemaríu. V Barbastre a v Logroni sa náš zakladateľ naučil mnohé konkrétne maličkosti, ktoré sú rodinnej jednote vlastné, a ktoré nám neskôr odovzdal. Jeho rodičom tiež patrí naša vďačnosť, že boli poddajnými nástrojmi Božími pre ľudskú i nadprirodzenú formáciu svätého Josemaríu.

Pripojme sa k úmyslom Svätého Otca a modlime sa tiež za rehoľníkov, rehoľnice a zasvätené osoby v tomto roku, ktorý im Cirkev venuje. A pri tejto prosbe sa obracajme s veľkou dôverou na Preblahoslavenú Pannu Máriu.

Ako hovoril na inom mieste náš zakladateľ, prosme, aby v rodinách vždy pokračoval duch prvých kresťanských čias: **malé kresťanské obce, ktoré boli ohniskami evanjelia. Boli to rodiny ako mnoho iných rodín v tej dobe, ale**

**boli preniknuté novým duchom,
ktorý nakazil všetkých, s ktorými
sa stýkali. Takí boli prví kresťania,
a takí musia byť aj kresťania
dneška. Musia byť rozsievачmi
pokoja a radosti, ktoré nám
priniesol Kristus.[18]**

Pred niekoľkými dňami som sa
zastavil v Pamplone a navštívil
nemocných. Stretol som sa aj v
športovej hale univerzity s asi dva a
pol tisíc ľuďmi. Spomenul som si na
pohľad svätého Josemaríu, plný
vďačnosti k Pánovi. A prišlo mi do
duše, na myseľ, že nech sa už
stretneme kdekoľvek, vždy sme *u*
seba doma, pevne spojení v službe
Bohu a všetkým dušiam.

So všetkou láskou vás žehná a prosí
vás, aby ste vytrvali v modlitbách na
moje úmysly.

váš Otec

+ Javier

Rím, 1. januára 2015.

[1] Sv. Josemaría, *Íst' s Kristom*, č. 22
(vlastný preklad).

[2] Rímsky misál, 24. decembra,
vstupná modlitba pri rannej omši.

[3] *Sk* 22, 16.

[4] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 512.

[5] Sv. Ján Pavol II., Príhovor pri
súkromnej audiencii, 30-X-1978.

[6] Sv. Ján Pavol II., Apoštolská
exhortácia *Familiaris consortio*, 22-
XI-1981, č. 17.

[7] *Tamtiež*.

[8] *Lk* 2, 11.

[9] *Lk* 2, 16.

[10] *Gn* 1, 26-28.

[11] Pápež František, Príhovor na generálnej audiencii, 17-XII-2014.

[12] Sv. Josemaría, *Íst' s Kristom*, č. 22.

[13] Papež František, Príhovor na generálnej audiencii, 17-XII-2014.

[14] *Kol* 3, 12-15.

[15] Sv. Josemaría, Poznámky z jedného rozjímania, 5-III-1963.

[16] Papež František, Príhovor na generálnej audiencii, 17-XII-2014.

[17] *Mt* 13, 55

[18] Sv. Josemaría, *Íst' s Kristom*, č. 30.